

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 12:

»Har ministeren overvejet at ændre bekendtgørelsen om mulighederne for forlængelse af jobtilbud i en mindre restriktiv retning, således at mulighederne for forlængelse blev forbedret?«

Spørgsmål 14:

»Ministeren bedes skitsere forskellen mellem forlængelsesreglerne for jobtilbud før bekendtgørelsen af 6. juli 1984 og efter bekendtgørelsens ikrafttræden: hvad kunne forlængelse før, og hvad forlænger ikke mere? Samtidig ønskes ministerens vurdering af, om det er rimeligt, at en person i et 7-måneders offentligt jobtilbud kan risikere ikke at få timer nok i jobtilbudet, f.eks. på grund af skæve helligdage og en før jobtilbudet planlagt 3-ugers familieferie samt egen sygdom eller børns sygdom, hvor den pågældende tager fri for egen regning.«

Svar:

Arbejdsministeriet har indhentet en udtalelse fra Arbejdsdirektoratet, der bl.a. har oplyst følgende:

De gældende regler om forlængelse som følge af afbrydelser i arbejdstilbudsperioden indførtes ved Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 550 af 21. november 1983 om arbejdstilbud til ledige. Reglerne fandt anvendelse på alle, der var ansat i arbejdstilbud pr. 1. december 1983.

De umiddelbart herfor gældende regler om forlængelse, som fandt anvendelse på arbejdstilbud påbegyndt 1. november 1982 eller senere – bekendtgørelse nr. 70 af 18. februar 1983 – var de samme, med den forskel, at der ikke var mulighed for at forlænge ud over 4 uger ved længerevarende sygdom.

Med bekendtgørelse nr. 550 af 21. november 1983 blev dette ændret således, at der

forlænges fuldt ud for hele sygdomsfraværet ved dokumenteret sammenhængende sygdom ud over 4 uger. Dog fratrækkes forlængelsen med 4 uger, i det omfang dette fradrag ikke allerede er anvendt.

Bekendtgørelse nr. 431 af 20. august 1981, som trådte i kraft den 1. september 1981, foreskrev, at forlængelsen af arbejdstilbudsperioden skulle ske med den tid, som samtlige afbrydelser oversteg 6 uger med.

Med hensyn til afbrydelse på grund af sygdom gav kun sygdom ud over 5 sammenhængende uger adgang til forlængelse.

Ferie gav adgang til forlængelse, men med virkning fra 1. november 1982 med bekendtgørelse nr. 70 af 18. februar 1983 ændredes dette således, at kun tvungen ferie kunne forlænge arbejdstilbudsperioden.

De oprindelige regler om afbrydelse i arbejdstilbudet – Arbejdsdirektoratets cirkulære af 16. maj 1980 – indeholdt bestemmelser om, at afbrydelsen, f.eks. for sygdom, skulle ligge ud over 3 uger for at give adgang til forlængelse.

Med hensyn til spørgsmålet, om det findes rimeligt, at en person kan risikere ikke at få timer nok i arbejdstilbudet (nu 1.014 timer for fuldtidsforsikrede), f.eks. på grund af de i spørgsmålet nævnte grunde, skal direktoratet oplyse, at alle arbejdstilbudsmottagere i henhold til bekendtgørelsen får tilbud om arbejde i mindst 4 uger ud over, hvad tilknytningen til arbejdsmarkedet nødvendiggør, samt at arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsløshedskasserne, hvis spørgsmålet om ferie berøres, vil gøre den langtidslidende opmærksom på, at afholdelse af ferie i arbejdstilbudsperioden og et eventuelt yderligere sygdomsfravær kan medføre, at der ikke i arbejdstilbudet opnås et tilstrækkeligt antal timer, specielt i 7-måneders arbejdstilbud hos offentlige arbejdsgivere.

I konkrete sager, hvor der ansøgte om dispensation fra forlængelsesreglerne, da an-